

Halászati Lapok

Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet Lapja | Szerkeszti: Szerkesztő Bizottság | Felelős szerkesztő: Hajtun György
Ez a lapszám az Agrárminisztérium támogatásával készült.

Tartalmas és eredményes közgyűlés után

Papp Zsolt György előadásával kezdődött a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) május 8-án megrendezett közgyűlése. Az Agrárminisztérium közös agrárpolitika végrehajtásáért felelős helyettes államtitkára, a MAHOP Plusz tervezett intézkedéseiről tájékoztatta a résztvevőket. Dr. Mezei Dávid, az MBH Bank Zrt. agrár- és uniós kapcsolatokért felelős vezetője a stratégiai együttműködésről számolt be, míg Szabó Ferenc, az ESH Kft. fejlesztési igazgatója „WALISE automatizált vízminőség monitoring a gyakorlatban” címmel tartott előadást. Ezt követően a közgyűlés a kötelező napirendi pontokat tárgyalta meg, és egyhangú szavazással fogadta el a szervezet 2023. évi pénzügyi beszámolóját, mérlegét.

Dr. Németh István, a MA-HAL elnöke a szakmaközi szervezet elmúlt időszakban végzett munkájáról számolt be. De mielőtt az elnök ismertette volna a beszámolóját, a közgyűlés egyperces főhajtással búcsúzott el a közelmúltban elhunyt Gönczy Jánostól, aki a magyar halászati ágazat egyik kiemelkedő személyisége, a Balatoni Halgazdaság Zrt. vezérigazgatója volt, és aki kormánybiztosi feladatokat látott el a tiszai ciánszennyezés után. Az elnöki beszámoló azzal kezdődött, hogy az ügyvezetés sikeresen, hiánypótlás nélkül számolt el a 2023-ban elnyert 41,5 millió forint agrárminisztériumi támogatással.

Ez év március 7-én víziállat-egészség-őr képzést és vizsgát rendezett a MA-HAL. A képzésen 44 fő vett részt, a gyakorlati és elméleti felkészítő foglalkozást követően a sikeresen vizsgázók szerezhettek bizonyítványt. A MA-HAL és a Magyar Exportfejlesztési Ügynökség Nonprofit Zrt. (HEPA) márciusban egyeztetett annak érdekében, hogy elősegítsék a hazai akvakultúra termékek külföldi piacra kerülését. Ezzel a kapcsolattal az ágazat exportlehetőségeinek kiaknázását segítik elő.

Megkezdődtek az idei ponty teljesítményvizsgálatok, amelynek keretében

nyolc tenyésztőszervezetet vontak vizsgálat alá, az eredményekre azonban még várni kell. Az elnök felidézte, hogy a MA-HAL tavaly decemberben az MBH Bank Zrt.-vel stratégiai együttműködést

tatott az Agrár Marketing Centrum vezetésével arról, hogy miképpen tervezik meg a Magyar Halgazdálkodási Operatív Program Plusz forrás terhére megvalósítandó közösségi marketingtevékenységet. Ehhez kapcsolódó hír, hogy április 26-án Kecskeméten, az Irányító Hatóság (IH) szervezésében pályázat előkészítő munkacsoport tartott ülést, amelyen a MAHOP Plusz pályázatok előkészítését kezdték meg. Németh István itt tájékoztatta a közgyűlést arról is, hogy a MA-HAL kezdeményezte a halastavak természetiérték-fenntartó szerepének nemzeti forrásból történő támogatását. A cél elérése érdekében közös levelet írtak (NAK, MAGOSZ, MOHOSZ, MA-HAL) Varga Mihály pénzügyminiszternek, valamint Nagy István agrárminiszternek.

A közgyűlés elnöksége: Dr. Németh István elnök, Papp Zsolt György helyettes államtitkár és Tímmer Ede ügyvezető igazgató

kötött, aminek eredményeként Magyarországon és Európában is egyedülálló vízminőség-monitorozó és korai előrejelző rendszert mutattak be a jubileumi, 30. FeHoVa kiállításon. Februárban a MA-HAL felkészülési tárgyalásokat foly-

A MA-HAL idén is részt vett a XXXI. Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napok rendezvényén. Az ország egyik legnagyobb agrár seregszemléjén az ügyvezetés képviselte az ágazatot, ahol az óriás akvárium vonzotta a látogatókat,

Papp Zsolt György azzal kezdte mondanóját, hogy ha eredményt akarunk elérni a MAHOP Plusz végrehajtásában, akkor az idei év második felében intenzív munkára lesz szükség. Az intenzitás azt is jelenti, hogy nemcsak a hatósági, hanem a gazdasági szereplőknek is szorosan együtt kell működniük azért, hogy az ágazat érdekeit közösen tudják képviselni. A helyettes államtitkár rendkívül fontos tájékoztatónak nevezte azt a táblázatot, amelyben bemutatja a tervezett intézkedéseket, és a forrásfelosztásokat. Ebből kiderült, hogy a 11 felsorolt intézkedés között hogyan oszlik meg az az 55,9 millió eurós forrás, amelynek 70 százalékát az Európai Unió, 30 százalékát a magyar költségvetés állja.

Az intézkedések közül **Papp Zsolt György** kiemelte, hogy a halastavak természetiérték-fenntartó szerepének a támogatása a program új intézkedése, amely az összes keretösszeg 15 százalékát jelenti, és ami a tógazdaságoknak hat

évre elosztva, évente 40 ezer forintos támogatást jelent hektáronként. Ez a szubvenció a szántóföldi növénytermesztők területalapú támogatásához hasonlít, és a természeti értékek megőrzéséhez, a biodiverzitás fenntartásához, illetve a haltermelésben keletkezett károk enyhítéséhez nyújt kompenzációt.

Ma már nem csak a felhívások, intézkedések nevét kell megjegyezni, ugyanis a tervek szerint hat pályázati felhívást, 7,922 milliárd forint értékben szeretne az Irányító Hatóság idén júliusban megjelentetni. A „fenntartható halászat támogatása” és a „vízi biológiai erőforrások megőrzése” felhívási fejezet keretében két intézkedésre lehet majd pályázni. Az egyik a „Halászati ellenőrzés és nyomon követés támogatása”, míg a másik a „Halgazdálkodással kapcsolatos adatgyűjtés, -kezelés és -felhasználás” támogatása. A „fenntartható akvakultúra-tevékenységeknek”, valamint a „halászati és akvakultúra-termékek feldolgozásának és piaci értékesítésének elő-

mozdítása”, ezáltal hozzájárulva az „Unió élelmiszerbiztonságához” című fejezethez szintén két intézkedés – a „Halastavak természetiérték-fenntartó szerepének támogatása”, és a „Halmarketing” – tartozik. A harmadik fejezet az uniós prioritáson kívüli intézkedés – Technikai segítségnyújtás forrásairól intézkedik, amelynek keretében további két rendelkezés valósul meg: A Magyar Halgazdálkodási Operatív Program Plusz megvalósítását szolgáló Technikai Segítségnyújtás Projekt, valamint A Magyar Halgazdálkodási Operatív Program Pluszhoz kapcsolódó támogatási kérelmek állami projektértékelői feladatának támogatása.

Az eddigi hagyományokon módosítani kíván az Irányító Hatóság abból a szempontból, hogy a MA-HAL, a MOHOSZ, az AKI, az egyetemi intézetek munkájára is igényt tart a pályázati kiírások végleges megfogalmazásában. Az elmúlt évi krízistámogatás lebonyolítása kapcsán megtanulta az ágazat, ho-

akiknek többsége HalPéntek recept kiadványokkal távozott a szervezet standjáról. Az elnök bejelentette, hogy a szakmaközi szervezet az idén is megrendezi az immár 48. MA-HAL Országos Halfőző Versenyt szeptember 28-án Kaposváron, a Kaposvári Állattenyésztési Napok keretein belül. E népszerű eseménynek a MATE campus területe ad majd otthont.

Timmel Ede, a MA-HAL ügyvezető igazgatója részletesen ismertette a szakmaközi szervezet 2023. évi mérlegét, és pénzügyi beszámolóját. A legfontosabb sarkszámokat a bevétel, kiadás és az eredmény rovat tartalmazza, ami szerint 63,9 millió forint bevétel mellett 68 millió forint volt a kiadás. Ez a „túlteljesítés” azért valósulhatott meg, mert a MA-

HAL tavaly három nagy rendezvény megtartásához is - be nem tervezetten - jelentős anyagi forrásokat biztosított. **Kovács Zoltán**, a Felügyelő Bizottság elnöke is azt hangsúlyozta, hogy ugyan nem mutat jól a mínuszos eredmény a gazdálkodásban, de ez a hiány nem felelőtlen gazdálkodásból ered, hanem abból, hogy túlvállalta magát az ügyve-

Szabó Ferenc, az EHS Kft. ügyvezetője a „WALISE automatizált vízminőség monitoring a gyakorlatban” című előadásában kifejtette, hogy a legfontosabb termékük az WALISE okos bója (WALISE = Water, Life, Security). Ez a különleges mérőállomás olyan információkat továbbít a gazdálkodónak, aminek alapján időben és alacsonyabb kockázattal tud jó döntéseket meghozni. Két év kellett ahhoz, hogy a szakmai szervezetekkel, kutatóintézetekkel közösen létrejöjjön az okos bója, amellyel folyamatosan kontrollálhatók az adott vízterület minőségének változásai. A WALISE autonóm vízminőség monitoring és korai előrejelző rendszer működési elvét, lépésről lépésre bemutatta az ügyvezető.

Az ügyvezető összegezve a mondanóját elmondta, hogy az információn alapuló döntés és működés több szempontból is segíti a gazdálkodót. Az eredményesebb gazdálkodás úgy valósul meg, hogy valós időben láttatja a halgazdálkodási tevékenység, és a környezeti extrémhatások hatásait, így napokkal előre trendek képezhetők és ezek által alapja lehet a biztonságosabb és nagyobb eredményű tavi gazdálkodásnak. A WALISE akár napokkal előre jelez haváriát jelentő oxigénhiányos állapotot, lehetőséget adva a megelőző beavatkozásokra, ennek köszönhetően jelentős károkozás előzhető meg. Az okos bója segítheti az adott víztesthez illeszkedő technológiák kiválasztását, objektív alapja lehet a fenntartható fejlesztési célok meghatározásának és azok adatokkal való alátámasztásának.

Szabó Ferenc, az ESH Kft. fejlesztési igazgatója

Kérdésekre válaszolva **Szabó Ferenc** elmondta, hogy egy bója beruházási költsége 300 ezer forinttól ötmillió forintig terjedhet attól függően, hogy hány szenzort kívánnak alkalmazni, milyen paramétereket akarnak mérni. Jelenleg 51 szenzort integráltak a rendszerhez, de bármilyen más szenzorral bővíthető a berendezés. A bója nem szervizigényes, az üzemeltetés költségei a nullához közelítenek, mert úgy építették meg, hogy a berendezés teljesen védett az időjárástól, az energiaforrását napelemek biztosítják. Fontos tudni azt is, hogy a bóják rendszerei egy helyre összekapcsolhatók, vagyis egy Németországban és idehaza telepített bója értékeit egy laptopon nyomon követhetjük.

Dr. Déder István, a MOHOSZ alelnöke az okos bója egyéves használatának tapasztalatairól elmondta, hogy egy olyan innovatív cégre találtak az ESH Kft.-ben, amely az okos bójával a tógazdaságok, a természetes vizek vízminőség kontrollját teljes mértékben meg tudták valósítani. Maconkán az a tapasztalatuk, hogy már több ízben jelentős halpusztulástól mentette meg a horgászcentrumot ez a mérőállomás az előrejelzéseivel, így a bója ára már többszörösen is megtérült. Az innováció másik jelentősége, hogy emberi beavatkozás nélkül reagál a vízminőség változásainak a kivédésére, így megmenthető a halállomány. Arra törekszenek, hogy a WALISE bekerüljön a MAHOP Plusz forrásaiból beszerezhető eszközök közé.

gyan lehetséges az uniós forrásokat gyorsan, hatékonyan felhasználni. Papp Zsolt György hangsúlyozta, hogy szeretnék azt az ütemezést megtartani, amelyet tavaly sikerült a krízistámogatás kapcsán kialakítani. De ehhez az is szükséges, hogy az AKI megfelelő adatbázissal rendelkezzen az ágazat tevékenységéről, mert enélkül nem lehetséges jó döntéseket meghozni. Az viszont a haltermelők feladata, hogy az AKI kérdőívére pontos, megbízható adatokat töltsenek fel.

A helyettes államtitkár azt ígérte, hogy az IH az összeállított ütemterv alapján a lehető legrövidebb időn belül elbírálja a pályázatokat, és kiadja a támogatási okiratot, így ez év végén már be lehet nyújtani a kifizetési kérelmeket. Emellett lesznek szakmai konzultációk is annak érdekében, hogy július végére meg tudják hirdetni a hat pályázati kiírást. Valódi szakmai együttműködésre kíván a helyettes államtitkár támaszkodni abban, hogy a pályázati

kiírásokkal valódi ágazati fejlesztéseket valósítsanak meg. A további öt pályázati felhívást 2025 első negyedévében tervezik meghirdetni.

Németh István elnök azzal egészítette ki a helyettes államtitkár tájékoztatóját, hogy a MAHOP Plusz indítása más dinamikával történik, mint az előző programoké, amit az ágazat szereplői köszönettel vesznek. A halastavak természetiérték-fenntartó szerepének a támogatása programról elhangzott, hogy a MA-HAL, a MOHOSZ és a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara levélben fordult az illetékesekhez annak érdekében, hogy nemzeti forrásból egészítsék ki a 40 ezer forint/hektár összegre, ami hat évre elosztva 8,2 milliárd forint támogatást jelentene. A levélre egyelőre nem érkezett válasz. Az elnök arra is felhívta a figyelmet, hogy év végével megszűnik a Katasztrófavédelmi Hatóság, ezért még idén mindenkinek érdemes a vízjogi engedélyét „rendbe tenni”.

A közgyűlés résztvevői

zetés. Az elnök felhívta a figyelmet arra, hogy az elnökség csak olyan feladatokkal bízza meg az ügyvezetést, amelyek a költségvetési tervet nem borítják fel, és nem terhelik új kifizetésekkel. A Felügyelő Bizottság egyhangúlag elfogadásra javasolta a MA-HAL 2023. évi mérlegét, pénzügyi beszámolóját. A közgyűlés ugyancsak egyhangú szavazással fogadta el a beszámolót. Timmel Ede bemutatta a 2024. évi költségvetési tervet is, amelyből kiderült, hogy az idén már nem lesz hiány a költségvetésben, és sokkal szorosabb gazdálkodásra lesz lehetőség.

Dr. Halasi-Kovács Béla, a szarvasi MATE-AKI-HAKI intézetvezetője lemondott a tisztségéről, és ezzel egy időben a MA-HAL elnökségi tagságáról is. Hosszú évtizedek óta hagyomány, hogy a kutatóintézet első számú vezetője elnökségi tagként is dolgozik, ezért a Halasi-Ko-

vács Béla távozása után kinevezett dr. Gyalog Gergő, Bozánné Békefi Emesét javasolta az elnökség tagjának. Bozánné Békefi Emese nem ismeretlen a tagság előtt, hiszen korábban is dolgozott a MA-HAL-nál, így nem csoda, hogy a közgyűlés titkos szavazással egyhangúlag választotta meg a külkapcsolatokért felelős elnökségi tagnak.

Az egyebek napirendi pont keretében Bojtárné Lukácsik Mónika, az AKI munkatársa arra kérte a tagságot, hogy az intézet által kért adatokat időben adják meg, mert ezen adatok nélkül nehéz az Európai Bizottságnál a magyar halászati ágazat érdekeiért lobbizni. Az Agrárközgazdasági Intézet munkatársa hangsúlyozta, hogy az adatokat anonim módon kezelik, tehát egyetlen cég neve sem kerül a nyilvánosság elé. Prof. Dr. Urbányi Béla, a MATE egyetemi tanára arról tájékozta-

Dr. Mezei Dávid, az MBH Bank Zrt. agrár és uniós kapcsolatokért felelős vezetője a stratégiai megállapodással kapcsolatban elmondta, hogy a magyar haltermelők fontos szerepet játszanak a vidék életében, a vidéki lét fenntartásában. A haltenyésztés, az akvakultúra a jövőben is meghatározó szerepet tölt be a biodiverzitás fenntartásában, a természeti értékek megőrzésében. Ha pedig fogyasztói oldalról közelítjük a kérdést, akkor a halfogyasztás szinte nélkülözhetetlen az egészséges táplálkozásban.

Dr. Mezei Dávid, az MBH Bank Zrt. agrár és uniós kapcsolatokért felelős vezetője

Az MBH Bank az egyetlen magyar bank, amely önálló agrár- és élelmiszer-ágazati üzletággal rendelkezik, ahol a haltermelést is a vidéki gazdaság szerves részeként kezelik. Az együttműködés keretében a bank készen áll a haltermelőket segíteni a MAHOP Plusz pályázati beruházások megvalósításában. A bank szakemberei segítségével hatékony, szakértői finanszírozási megoldásokat kínálnak a termelőknek. Mindezeket túl pályázati tanácsadással is az ügyfelek rendelkezésére állnak. Az MBH Bank Zrt. consulting csapatának bővítése folyamatban van, új munkatársakat vesznek fel, így készen állnak arra, hogy a projektek előkészítését, megvalósulását maximálisan végig vigyék, segítsék.

tott, hogy az alap- és középszintű munkaerő hiánya nagymértékben sújtja az ágazatot, ezért egy kérdőívet küldtek szét a tagszervezeteknek. Ebben arra kérdeznék rá, hogy milyen területen volna igény szakmunkásképzésre. A válaszokból az derült ki, hogy nagy igény van a halászati szakmai képzés újbóli beindítására, így a MA-HAL a MOHOSZ-szal közösen idén ősszel szeretne egy felnőttképzést indítani.

HAJTUN GYÖRGY

Egy élet munkáját jutalmazták

Két kitüntetésben is részesült Dankó István. Miután tavaly betöltötte a 70. életévét, Nagy István agrárminiszter az „Életfa Emlékplakett” bronz fokozatát adományozta a részére. A Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet tavaly decemberi közgyűlésén pedig az „Antalfi-Tölg” díjat is átvehette dr. Németh István elnöktől és Puskás Nándor alelnöktől, elsősorban azért, mert elkötelezett halász, aki ízig-vérig halszaporító, és aki egész életét a halászatban töltötte. Dankó Istvánnal beszélgettünk.

• **Kezdjük azzal a beszélgetést, hogy miképpen vált halásszá, a szó szoros értelmében haltermelővé, halszaporítóvá?**

– Egy gyerekkori barátom diákmunkásként dolgozott 1966 nyarán a szarvasi HAKI-ban, de ezen a nyáron a nagyszüleimhez ment nyaralni, és engem kérdezett arról, hogy nem mennék-e helyette dolgozni. Akkor, 13 évesen csak annyit kérdeztem, hogy mit kell ott csinálni. Kiderült, hogy a kísérleti tavakban lévő apró ivadékokat táppal kell etetni, rendet kell tartani a tavak közötti területeken és a gáton, emellett figyelni kell a vízleeresztést, a műtárgyakat. Nos, ekkortól datálódik a munkakapcsolatom a HAKI-nál.

• **Korán vált felnőtté. Miért?**

– Öcsödön születtem, 1953. május 7-én. Édesapám elektrotechnikus volt. Kétéves voltam, amikor 1955. május 22-én üzemi balesetben elhunyt, így apa nélkül nőttünk fel öt testvéremmel. Négy nővérem volt, és egy bátyám is, aki 9 és fél évesen szarkóma daganat következtében meghalt. Édesanyám a hat gyerekekkel háztartásbeli volt, hiszen ennyi gyerekekkel más nem is lehetett. Egyébként tősgyökeres szarvasi vagyok. Nagyszüleim mindkét ágról itt éltek, gazdálkodtak. Apám halála után Öcsödőről visszaköltöztünk Szarvasra. Itt diplomáztam 1974-ben a Debreceni Agrártudományi Egyetem Öntözéses és Meliorációs Főiskolai Karán. Édesanyám egyedül nevelt minket, de mindent megadott a hat gyermekének ahhoz, hogy tanulhasunk. Mind az öten felsőfokú végzettséggel rendelkezünk. Hozzáteszem, édesanyám igen szigorúan nevelt minket, nálunk a tisztelet, a szeretet, a munka szeretete központi kérdés volt.

• **Gondolom, a diploma átvétele után már nem diákmunkásként, hanem rendes dolgozóként végezte a munkáját a HAKI-ban.**

– Pontosan! Szalay Mihály volt az igazgató, aki a felvétel előtt hosszasan elbeszélgetett velem, tette ezt annak ellené-

re, hogy már nyolc éve jól ismert. A beszélgetés végén felvett kísérletvezetőnek. Így kezdtem a munkát az intézetben, ahol a ketreces haltakarmányozási kísérleteket vezettem. Az őszi halászatot követően Szalay Mihály útmutatása szerint az eredményeket összesítettem, értékeltem, amit kivitt magával Laoszba.

Az „Antalfi-Tölg” díjat Puskás Nándor és Németh István adták át

Amikor hazajött, behívatott, és közölte, hogy elégedett a munkámmal, és felajánlott az akkor aktuális FAO projektekből egy hathónapos tanulmányutat. Elrendezte, hogy ne keljen bevonulnom kötelező katonai szolgálatra, és azt is, hogy 1975 januárjától részt vegyek az amerikai nagykövetség kéthónapos angol nyelvtanfolyamán. Csakhogy Misi bácsi 1974. december 5-én meghalt, így minden megváltozott. 1975. februárban elvittek katonának, ahonnan másfél év után szereltem le.

• **Mi történt a katonaság után?**

– Dr. Müller Ferenc volt akkor a HAKI igazgatója, aki két munkát is felajánlott. Választhattam a korábbi kísérlet vezető-

se és a Horvát-pusztá 400 hektáros tógazdaság irányítása között. Ez utóbbit választottam, ott három évig dolgoztam Balázs László keze alatt. 1977 tavaszán Péteri András elment egy 3 hónapos szakmai útra a Szovjetunióba, ezáltal üresen maradt Iskolaföldön a keltetőház vezetői posztja, így visszakerültem oda, ahol diákként kezdtem dolgozni. Ezt a munkát úgy vállaltam el, hogy megkértem két korábbi főnökömet (Dr. Bakos J; Csepreginé Szin Ilona), hogy segítsenek a kezdeti időszakban. A mai napig hálás vagyok nekik. Bakos János a HAKI genetikusa volt, a neve közismert a szakmában, ő rendszerezte a hazai pontytenyésztést, ő nemesítette ki az első magyar pontyfajtákat, létrehozta a hazai tá-

jfajta génbankot. Ugyancsak itt dolgozott Csepreginé Szin Ilona, aki a genetikai kísérleteket felügyelte. Ő volt az, aki az ivadék előnevelésétől az anyanevelésig vitte végig a genetikai folyamatokat. Tőle elleshettem a szakma legapróbb fortélyait is, kettőjüktől megtanulhattam a szakma alapjait, nekik köszönhetem, hogy a halszaporítás a mai napig a megélhetésemet biztosítja, ezért tisztelettel és hálával tartozom mindkettőjüknek. Általuk alakult úgy, hogy egész életemben olyan munkám volt és van, amit szeretek. Egyébként a legnagyobb tanítóm, az édesanyám arra nevelt, hogy a munkát a lehető legrövidebb idő alatt a legjobb tudásom szerint végezzem el. A kel-

tető felelős vezetőjének 1978-ban nevezték ki, ahol a szaporításon kívül a kereskedelmi tevékenységet is én végeztem.

• **Ön tanult hidrobiológiát és vízkémiát, így megerősítheti azt a véleményemet, hogy az eredményes haltermelés alapja a jó és elegendő víz, no meg a vízminőség.**

– A HAKI-ban működött egy vízkémiai laboratórium is, ahová rendszeresen bevittem a 15 ivadéknevelő tóból vett mintákat, így tanulmányaim előtt akaratlanul is megtanultam, hogy melyek a fontos paraméterek, és mi a jó vízminőség.

• **Hogyan lépdelt a ranglétrán felfelé?**

– A keltetőházat 1981-ig vezettem, amikor is Müller Ferenc főágazat-vezetői megbízást adott. Ezt a munkakört 1988-ig töltöttem be, szép időszaka volt az életemnek, hiszen csaknem 700 hektárnyi halastól fölött gazdálkodtam. 1989-től a gyomai „Viharsarok” HTSZ-ben voltam természetesvízi agronómus. Szerettem ott dolgozni, mert jószerével mindegyik természetesvízi halaszt korábbról ismertem, mert keltetősként jártam velük halászni ragadozó anyák gyűjtése kapcsán.

• **Hogyan élte meg a rendszerváltást?**

– A rendszerváltás Gyomaendrődön ért, ahol 1990 márciusáig dolgoztam. Innen mentem Rákóczi falvára, ahol 350 hektáros tógazdaságot vezettem. 1994-ben alapítottuk az Aranykárász Bt.-t, ami ma is működik. A társaság teljes neve Aranykárász Halászati Szaktanácsadó, és Szakszolgáltatói Betéti Társaság. Az első három év után rá kellett jönnünk, hogy ez a tevékenység nem nyújt biztos egzisztenciát, én ezt úgy fogalmaztam meg, hogy ez kegyelemkenyér, így bérelt területeken kezdtük el a halgazdálkodást, melynek a meghatározója a keltetés, előnevelés, ivadék- és növénydekhal-nevelés, és azok kereskedelme lett. Hozzáteszem, hogy a fő munka mellett, 1989 óta magán gazdálkodásban mindig foglalkoztam a halszaporítással (Biharugra, Szajol, Röske). Az ezredforduló évében kibéreltem a röszei keltetőházat, amit hét évvel korábban én terveztem. Három évig dolgoztam itt, 2002-ben megvettem az Ördögös tavakat a lányaim nevére.

• **Kik az üzleti partnerek?**

– Üzleti partnereim hazai halas vállalkozások és a MOHOSZ területi szervezetei közül kerültek ki, akikkel 5, 10, 15, 20 éves kapcsolatban állok. Külföldi partnereim évről évre Csehországból jönnek, és tőlem viszik a zsenge halat, alkalmanként előneveltet is. Van olyan partne-

rem, aki 2001 óta tőlünk vásárol, de a többiekkel is 10-20 éve állok üzleti kapcsolatban. Egy lengyel partnerem pedig másfél évtizede veszi tőlünk a zsenge és előnevelt amurt.

• **Nyugdíjasként sem vonult vissza...**

– Nem szabad leállni egyik napról a másikra, mert – úgy mondják – az káros lehet a testi és a lelki egészségre. Négy éve vagyok nyugdíjas, de továbbra is teszem a dolgom, minden szaporítást, kereskedelmi munkát továbbra is én végzem. A keltetőben pontyból, amurból évente 60-70 millió darab zsenget tudok előállítani. Ivadékból évente 18-20 tonnát, növényekből pedig 15-18 tonnát állítunk elő.

• **Mikor kapcsolódott be az érdekképviseleti munkába?**

– A rendszerváltás után, a Haltermelő Országos Szövetségénél, Csoma Antal ösztönzésére kapcsolódtam be az érdekképviseleti munkába. A szövetségnek megválasztottak az egyik alelnöknek, és egy ciklus idején az ő-, és a kistermelők érdekeit képviseltem. A szövetség munkájában a MA-HAL megalakulásáig vettem részt.

• **De essen szó a családról is, mert büszke lehet a feleségére és a két lányára.**

– Büszke is vagyok, mivel nélkülük nem tudtam volna úgy boldogulni, ahogy ez megtörtént. A feleségemmel Szarvason ismerkedtem meg még főiskolás koromban. A feleségem Edit később műszaki technikus végzettséget szerzett, szerkesztő volt az Agrober-nél.

1977-ben házasodtunk össze, harmonikus a családi életünk. Két lányunk született, mindketten kiválóan tanultak, Kata lányom kertészmérnök, agrármérnök halászati szakmérnök, az államigazgatásban dolgozik szakmai hatósági munkakörben. Gabi lányom is agrármérnök, angol nyelvű szakfordító, és egy nagy nemzetközi biotechnológiai világcégnél dolgozik.

• **Megvan-e már a cégnél az utódja?**

– Négy éve keresem az utódomat, mert Kata lányom nem tud oly módon élni, ahogy ezt a munkakört maradéktalanul el tudná látni, pedig a tudása, szakmai képzettsége lehetővé tenné. A tógazdaság irányítását olyan szakemberre szeretném bízni, aki a jelenlegi üzleti partnereimet is olyan kiszolgálásban részesítené, mint én. Nem akarom elkiabálni, de úgy tűnik, hogy a negyedik jelentkezővel valóra válik az elképzelésem. Halászati szakmérnöki végzettséggel rendelkezik, ennek ellenére nem riad vissza a halászati munka gumicsizmás, gumiruhás munkáitól sem. Nem szégyelli a kétkézi munkát, márpedig a szakmának ez az ága ezt megkívánja. És ami még fontos, lelkiismeretes, precíz embernek ismertem meg.

• **Végül: mit jelent az Ön számára a két kitüntetés?**

– Mindkettő a fő helyen áll a vitrinemben. Igencsak meglepődtem mindkét alkalommal. A szakmai elismeréssel egy élet munkáját jutalmazták, és ez nagy megtiszteltetés.

HAJTUN GYÖRGY

Néhány haltermék 2024. év 22. heti bruttó fogyasztói ára (Ft/kg)

		Élő ponty	Friss				
			pontyszelet	bőrös afrikai harcsa filé	busta törzs	busta szelet	lazac filé
Fogyasztói piacok, értékesítő helyek	Bp. Fővám téri csarnok	2500	3900	4200*	2700	2700	7500
	Bp. Lehel téri csarnok	2350	4200	4200	2100	2000	9500
	Kecskemét	2300	3490	4700*	-	2100	9990
	Pécs	2590	4090	4990*	-	2990	-
	Székesfehérvár	-	4390	4490*	-	2150	9990
	Győr	-	3990	3590	1890	2150	7990
	Debrecen	2590	3999	4880*	2999	2999	7999
	Szolnok	2000	2940	-	1570	1570	-
	Békéscsaba	2390	4390	4950*	2050	2800	8100
	Gyula	-	3800	3700*	2300	2750	-
	Nagykanizsa	2290	4190	5190*	1590	2290	9890
	Kaposvár	2200	3750	4400*	2200	2750	8900
	Keszthely	2290	4190	5190*	1590	2290	9890
	Balatonboglár	-	3100	3415*	-	1560	7970
	Szeged	3290	4490	6290*	3690	3990	11 590
Üzletek 2024. 5. 28.	budaörsi Auchan	1899**	2149**	3499**	2215	2599**	8499
	budaörsi METRO	2099	3899	3999	-	-	8699

*nyúzott, **akciós ár

Forrás: AKI felmérés

Dinnyésen nagy átok a vízhiány

A Dinnyési Ivadékevelő Tógazdaság történelmi jelentőségű a magyar halászati ágazat életében. A tógazdaság mai infrastruktúrája nyolc év alatt épült fel, és csaknem hatvan év folyik itt haltermelés. A kezdeti időszak, vagyis az 1960-as évek óta nagyot fordult a világ kereke, ám a telepen mintha megállt volna az idő. Az épületek ma is eredeti állapotukban láthatók, pedig ha volna elegendő forrás, sok, a mai kornak megfelelő fejlesztési lehetőséget rejt a szép természeti környezet.

Szabó Krisztián, a Dinnyési Ivadékevelő Tógazdaság Kft. ügyvezetője több mint két évtizede irányítja, vezeti a gazdaságot. A tógazdaság tulajdonosa a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet, illetve a jogelőd szervezetei. Az ügyvezető kiváló szakmai felkészültségről, tudásról tett tanúbizonyságot azzal, hogy évről évre eredményesen gazdálkodik. Pedig volt olyan év, amikor a százhektáros tógazdaságban 40 hektárnyi terület maradt szárazon, mert nem jutott víz a tavakba. A víz hiánya ma is okoz rémálmokat az ügyvezetőnek, mert ahogy fogalmaz, még nem „találták fel” a víz nélkül termelhető, szárazföldi halat.

Jól sikerült a szaporítás

– A változékony időjárás ellenére kifejezetten jól sikerült a fejés – ezzel a hírrel fogadott a keltetőházban Szabó Krisztián. – A csuka szaporítása egészen kiválónak mondható, rendben volt az előnevelés, de ezt a munkát már márciusban, áprilisban letudtuk. A süllő vegyes képet, mutat, éppen most halásszuk. A kihelyezés után kéthetes komoly lehűlést kellett elviselni, és ez meg is látszik az állományon. A szeszélyes időjárás ellenére a ponty szaporítását is elkezdjük, illetve az első nagy adag ponty zsengeteket már kiadtuk. A pontynál most jön az utolsó „kör” ezt követően az amur szaporításával foglalkozunk. Eddig elégedettek voltunk a keltetőházi eredményekkel, mert jól sikerültek a fejések, most már csak bízunk kell az időjárásban, hogy a ponty előnevelése is jól sikerüljön.

Amióta kevés a víz a tógazdaságban, az ügyvezető nem úgy van, mint a szegény ember, aki vízzel főz. A halak számára minden vízcsappra szükség van a tavakban, de az ügyvezető megtalálta azt a rést, ahol némi bevételhez is tud jutni a kevés haltermelés mellett. Bevételre még a víz hiányakor is a szaporítással tud szert tenni. Néhány éve a csukaszaporítással sikerült talpon maradni, némi eredménnyel fejezték be a gazdasági éveket, ezért jó hír, hogy az idén is jó eredménnyel zárták a csuka szaporítását. Az idén azonban mindenhol jól, az átlagnál job-

Fotók: HAJTUN GYÖRGY

Szabó Krisztián ügyvezető

ban sikerült a csuka szaporítása, ezért kevesebb előneveltet tudtak a piacon értékesíteni. A csuka szaporítása, előnevelése kiszámíthatatlan, és ha nem jól sikerül, az első sorban nem a termelő hibája, mert sok múlik az időjáráson, a plankton mennyiségén, stb. Az idén ügyesek voltak a kollégák, az időjárás is kedvező volt, így senkit nem kellett a dinnyési csukaivadékkal kisegíteni.

Visszafogott a termelés

Két éve, hogy Dinnyésen is túléltek az év század aszályát úgy, hogy a száz hektárból negyven hektár tő üresen maradt. Előtte is sok gondot okozott a víz hiánya, azonban az aszály hatványozottan bizonyította, hogy a dinnyési tógazdaság nagyon is kitett a csapadék mennyiségének, a Császár patak állapotának. Idén sem tudták a tavakat friss vízzel feltölteni, ezért visszaforgatják a meglévő vizet, és ez nem jó előjel az idei termeléshez. A visszaforgatott víz minősége enyhén szólva sem a legjobb. A Velencei-tó vízrendszeréből, a Császár patakból tavaly sem kaptak vizet, mert a Velencei-tó prioritást élvezett. A két nagy tározó vizét (Pátkai, Zámolyi) is a Velencei-tó kapta, mert nagyon alacsony volt a tó vízszintje. A tógazdaság csak csurgalék vizet tud vételezni,

amit drága szivattyúzással lehet a tavakba beemelni. Jelenleg még elfogadható a tavak vízszintje, de sok múlik azon, hogy a nyári melegben mennyi víz párolog majd el, és lesz-e csapadék a víz pótlására. Addig is a lehalászott előnevelő tavakból forgatják vissza a termelő tavakból a vizet.

A víz minősége persze, kifogásolható. Örökös probléma az iszapból felszabaduló gáz, a magas pH érték, a túlzott ammónia-koncentráció, amivel nem tudnak mit kezdeni. Ha a frontok jönnek-mennek, esik a légnyomás, felszakadnak a gázok, akkor pusztul a hal is. Ezt az elmúlt 4-5 évben többször átéltek, s ennek a következménye, hogy a felére csökkent a megtermelt halállomány mennyisége. Korábban hektáronként 1100-1200 kilogramm halat termeltek, idén már csupán 300-700 kilogramm hozammal számolnak. Ha a keltetőben és az előneveléssel nem volnának kellően ügyesek, és nem lenne lakossági haleladásuk, akkor abba kellene hagyni a termelést, és be kellene zárni a kaput. Szerencsére nem tartanak itt, amit a tavalyi mérlegeredmény is igazol. Az átlagosnál is jobb évet zártak, mert az előnevelésben, szaporításban jó eredményeket értek el.

Az iszappal is megküzdenek

A MAHOP utolsó pályázatán sikeresen pályáztak, így sikerült egy kis traktort, kiegészítő eszközöket beszerezni tízmillió forint értékben, amely az ötven százalékos önrészt is magába foglalja. Az ügyvezető azt is hozzátette, hogy egy használt kotrógéphez is hozzájutottak, amire nagyon nagy szükségük van. A lánc talpas, 18 méter gémhosszúságú géppel az iszapos, öreg tavak medrét tudják kotorni, ezzel részben sikerül az iszapgázok okozta problémát megoldani. A százhektáros tógazdaságban az iszap rétege már 90 centiméterre is „meghízott”, így csak lépésről-lépésre tudják a tavakat a kotrógéppel felújítani. Elsőként a halágyakat kotorják, mert ez a tó legmélyebb pontja, és ha azt rendben tartják, akkor a meder többi részéből – ha lassan is –, de fogy az iszap, és normalizálódik a helyzet.

Tavaly építették meg az új halértékesítő, -árusító helyet, ahol a vevők jobb kiszolgálásban részesülnek. Viszont a forgalom nem úgy alakult, ahogy elvárták volna. Bár összességében nőtt a bevétel, az eladott mennyiség kevesebb volt, mint a korábbi években. Az ügyvezető szerint az elmúlt évben jelentősen csökkent a lakosság vásárlóereje, mert szerinte a hal ára nem drágult olyan mértékben, ahogy ez a csökkenés jogos lenne az eladott mennyiség alapján. Tíz évvel ezelőtt 130-140 mázsa halat adtak el

A Dinnyési Halgazdaság története

A magyar természetes vizek jelentős részén 1945 óta halászati termelőszövetkezetek gazdálkodtak. További fejlesztésük 1957-ben szükségessé tette, hogy központi érdekképviselési és szaknácádó szerv létesüljön. A termelőszövetkezetek küldötteinek határozata és a földművelésügyi miniszter engedélye alapján budapesti székhellyel 1957. február 19-én megalakult a Halászati Termelőszövetkezetek Központi Intézőbizottsága. A Földművelésügyi Minisztérium az Intézőbizottság egyik feladatákként jelölte meg a természetes vizek, és a HTSZ tógazdaságok biztonságos, kiváló minőségű tenyészanyaggal való ellátását, mely a korábbi években mindig nagy problémát jelentett, és hátráltatta a halászművelés minőségi és mennyiségi javítását.

A Dinnyési Ivadéknevelő Tógazdaság kiépítését 1960-ban kezdték el, miután a halászati termelőszövetkezetek 1958-ban közgyűlési határozattal eldöntötték, hogy vizeik állomány-utánpótlását egy célra létesítendő ivadéknevelő gazdaság megépítésével oldják meg, amely a mindenkori igények előzetes felmérése alapján állítja elő a szükséges tenyészhalat.

Az I–V. tavak és a telelők 1961-ben, a VI–VIII. tavak és az ivatótavak 1963-ban, a IX–XVII. tavak 1964-ben készültek el. Az I–VIII. tavak, a telelők és az ivatótavak a Császár patakot a Dinnyés-Kajtori csatornával összekötő, magas építésű tápcsatornából kapják vizüket, a IX–XVII. tavak a Velencei-tóból önálló szivattyú segítségével. 1964 és 1966-ban megépültek a gazdaság saját tervezésű keltetőházai. 1968-ban elkészült a növényevő halak szaporítására szolgáló speciális keltetőház 160 darab beépített Zuger üveggel. A gazdaság összes területe 138 hektár, ebből 106 hektár a vízfelület. A gazdaság törzskönyvileg elismert halfaja a ponty, az itt tenyésztett fajta neve Dinnyési tükrös.

A gazdaság már az 1964–1967. évi budapesti Mezőgazdasági Kiállításon is kapott tenyésztési nagydíjat: a tükrös hátpikkelysoros, zöldessárga színű, magas hátú pontyával, amelyet ma is tenyésztnek több vérvonásban. A Dinnyési tükrös díjat nyert 1970-ben, 1972-ben az OMÉK-on nagydíjat, 1975-ben teljesítménydíjat, díjazott volt 1980-ban, 1985-ben, 1990-ben, 1996-ban és 2000-ben megnyerte mind a fődíjat, mind a haltenyésztési 1. díjat, valamint „az OMÉK 2000. keretében megrendezett halászati bemutatón az arany fokozatot”. Ezekből a kiváló eredményekből, újításából, és a nem tág, de elégedett külföldi vevőköréből adódóan a gazdaság külföldön is ismert.

Díjak és elismerések

A gazdaság már az 1964–1967. évi budapesti Mezőgazdasági Kiállításon is kapott tenyésztési nagydíjat: a tükrös hátpikkelysoros, zöldessárga színű, magas hátú pontyával, amelyet ma is tenyésztnek több vérvonásban. A Dinnyési tükrös díjat nyert 1970-ben, 1972-ben az OMÉK-on nagydíjat, 1975-ben teljesítménydíjat, díjazott volt 1980-ban, 1985-ben, 1990-ben, 1996-ban és 2000-ben megnyerte mind a fődíjat, mind a haltenyésztési 1. díjat, valamint „az OMÉK 2000. keretében megrendezett halászati bemutatón az arany fokozatot”. Ezekből a kiváló eredményekből, újításából, és a nem tág, de elégedett külföldi vevőköréből adódóan a gazdaság külföldön is ismert.

FORRÁS: TÓLG ANNA/FOOTEPAN

egy év alatt, és zömmel pontyot értékesítettek. Tavaly és jelenleg 60-70 mázsánál többet nem vásárolnak, visszaesett a forgalom, ezért a heti rendszerességű árusítást havi egyre csökkentették, mert nem éri meg nyitva tartani. Ezzel együtt, a Dinnyési Tükrös ponty tájfajta kedvelt a vásárlók és horgászok körében, mert nem csak finom, jó ízű a húsa, hanem megedződött az új klimatikus viszonyoknak köszönhetően.

Munkaerőhiány, vízminőségi problémák

A munkaerő frontján sincsenek elkényeztetve. Nem véletlen, hogy Szabó Krisztián azt mondja, hogy ő nem ügyvezetője, hanem mindenese a cégnek. Hatan dolgoznak a gazdaságban, de gyakran előfordul, hogy az ügyvezető vezet a traktort, a csónakból eteti a halat, feji az anyát a keltetőben, és ha kell, kezeli a kotrógépet, valamint az épületek karbantartásában is elvégzi a kisebb-nagyobb szakmunkát. Szakképzett halász ma már nincs, fogalmazott az ügyvezető. Örömmel fogadta azt a kérdőívet, amelyet Prof. Dr. Urbányi Béla küldött ki a tagszervezeteknek, amelyben a szakmunkásképzés igényeit mérik fel. Tény ugyanis,

hogy ma már csak olyan kétkezi munkásokat tudnak alkalmazni, akik nem ismerik a halas szakmát. Az már jó hír, hogy megbízhatóan, becsületesen dolgoznak, és kitartanak a cégnél, persze, a munkavégzéshez megfelelő szakmai irányítás szükséges. A halászmesteri munkakör eltűnt a rendszer-váltással, ma már a legtöbb helyen csak a halász és a felső vezető dolgozik egy tógazdaságban, eltűnt a középszintű vezető.

Küzdelmes az élet minden tógazdaságban. Szabó Krisztián azonban nem ijed meg az újabb és újabb szakmai kihívásoktól sem, a vízhiányt viszont sosem lehet megszokni. A kevés, forgatott víz minősége azonban sok problémát okoz, ezért is fogalmaz meg némi kritikát az ügyvezető a kutatókhoz azzal, hogy ugyan mérni tudják a víz paramétereit, de a problémát nem tudják kémiaiailag kezelni, megoldani. Új kutatásokra volna szükség a vízminőség javításához szükséges kémiai anyagok fejlesztéséhez. Az állat- és a táborosláshoz nincsenek gyógyszerek, vegyszerek.

A fejlesztés sem marad el

Az elmúlt években több olyan – nem látványos – beruházás is megvalósult a gazdaságban, amelyekkel a termelési technológiát fejlesztették. Megújult a keltetőház berendezése, és a termelés alapvető feltételeit is megteremtették. Új halszállító autót vettek, új csónakot, motorcsónakot, szellőztetőt vásároltak, és miután nagy az áramfelhasználás a cégnél, egy 50 kilowattos napelemparkot is megépítettek, aminek következtében az áram felét helyben termelik. Az ügyvezető arra kéri, hogy MAHOP Plusz forrásból a keltető teljes konstrukcióját megvalósítsák. Mindez igazolja, hogy a gazdaság stabil lábon áll, nincsenek eladósodva, a hitelt rendszeresen törlesztik. Nem okoz gondot az sem, hogy évről évre hatmillió forint bérleti díjat fizet az ügyvezető a tulajdonos MA-HAL-nak.

Mit hoz a jövő Dinnyésen? Szabó Krisztián optimista a jövőt illetően, csak a vízhiány okoz számára keserűséget. Ha nincs víz, és változik a klíma, akkor igen nehéz egy tógazdaságnak talpon maradnia. A nehézségek ellenére Dinnyésen jó szakmai munka folyik, és több a sikerélmény, mint a kudarc. Ha nem így volna, nem itt tartanának.

(HAJTUNGY)

Elhunyt Gönczy János

(1939–2024)

Gönczy János tiszai-szamosi kormánybiztos, a Balatoni Halgazdálkodási Zrt. nyugalmazott vezérigazgatója, április 13-án, 84 éves korában elhunyt.

Gönczy János 1939. augusztus 16-án Ungváron született. A Műegyetemre felvételizett, és bár megfelelt, származása miatt nem vették fel az egyetemre. *Ribiánszky Miklós* segítségével az OMMI Vízügyi Laboratóriumba került, ahol *dr. Kárpáthy Árpád* vízkémikus tudományos kutató vezetésével a Zardavári-halastavak kísérleteinél dolgozott 3 évig (1959–1961). Ezután halász lett a Balatoni Halgazdaság kezelési brigádjában, és részt vett a harcra táplálkozásbiológiai vizsgálatában.

Később a Kisállattenyésztési Kutató Intézet munkatársa lett Gödöllőn, és levelező tagozaton elkezdte az agrárügyetani tanulmányokat. 1966-tól műszaki munkatársként az Országos Halászati Felügyelőséghez (OHF) került. Itt *Kövári József* főmérnökkel együttműködve sok kisebb tógazdaság, holtágelzárás, egyéb halgazdasági létesítmény tervezésében vett részt, köztük a siófoki angolnacsapda létrehozásában is, amely évtizedeken át kitűnően működött. Részt vett a dinnyési Ivadéknevelő Tógazdaságba tervezett ragadozóivadékokat nevelő halastavak műszaki tervdokumentációjának az elkészítésében is, melyet *Antalfi Antal* főagronómmal közösen dolgozott ki.

Hét éven keresztül az OHF-en végezte munkáját, miközben műszaki-természettudományos halázmérnök lett. Főként a fogástechnika, a halászati építmények, és a gépesítés ismereteiben mélyedt el a halászati szakma mellett. Mestere volt a hálókészítésnek, amelyet a balatoni és a szegedi halásztól tanult meg. 1973-tól a Halá-

szati Termelőszövetkezetek Szövetsége természetessvízi agronómusa lett. Itt a folyó- és állóvízi halgazdálkodás mellett a halfeldolgozás is hozzá tartozott. 1987-től bekapcsolódott a magyar halászat braziliai programjába (AGROINVEST), ahol a hatalmas brazil víztározók halgazdasági szaktanácsadója lett.

Hazatérve, 1991-től halászati magánvállalkozóként főként szaktanácsadással foglalkozott, így került kapcsolatba ismét a balatoni halászzal, amikor a nagy angolnapusztulás okainak tisztázásához a természetvédelmi illetékesek szakértőnek kérték fel. 1993 szeptemberétől vezérigazgató a Balatoni Halászati Zrt.-nél. Folyamatos feladatának tekintette a balatoni halászat és szervezeteinek elismertetését, a régi becsület helyreállítását. Vallotta, hogy „a Balaton, és benne az élővilága, a halak nem csak a miénk. A tó egésze nemzeti kincsünk és azé a sok külföldié, akik rendre visszatérnek ide. Mindnyájuk kedvére, pihenésére és egészségére kell törődnünk a tó halaival.” A vezérigazgatói munkáját a tiszai cianidszennyezés okán létrehozott Tisza-Szamos Kormánybiztosi Iroda vezetésére kapott kormánybiztosi kinevezése miatt szakította meg, majd a Balatoni Halászati Zrt.-től ment nyugdíjba 2003-ban.

Gönczy János a halászati szakírásban a legmagasabb színvonalat képviselte. Első cikke 24 éves korában jelent meg, a *Halászat* 1963. szeptember-októberi számában, „Néhány szó a planktongyűjtésről...” címmel. Alapvető érdeklődési körébe tartozott a haltenyésztési technológiák, műszaki megoldások kutatása és fejlesztése, és ezek közkinccsá tétele. Idős korában hangsúlyozta, hogy a technológiai újítások bemutatá-

Gönczy János

sára nagyobb hangsúlyt kellene fektetnie a szakajtónak, de emellett fontosnak tartotta a halászati szaknyelv ápolását is. Feldolgozta a magyar halászati szakajtó történetét a *Halászat* hasábjain, 2007-ben és 2009-ben, 5 részes cikksorozatban. Mindenhol fotózott és publikációit legtöbbször a saját fotóival illusztrálta. Szakírói munkásságát elismerték, 1985 és 2004 között tagja volt a minisztérium hivatalos szakfolyóirata, a *Halászat* szerkesztőbizottságának. Kedvence volt az angolna, melynek a balatoni telepítéséhez fontos nemzetgazdasági érdek fűződött. *Tahy Bélával* közösen írta „Az angolna (Biológia, gazdálkodás, halászat, horgászat)” című monográfiát, mely a Mezőgazdasági Kiadó gondozásában jelent meg 1985-ben. A halász szakképesítésen belül a „Természetessvízi halászat” tárgy hivatalos tankönyvét *Lajkó Istvánnal* közösen írta, mely 1999-ben jelent meg az Agrárszakoktatási Intézet kiadásában.

Gönczy János hosszú és termékeny pályája során ezer szállal kapcsolódott a szakmához, az ágazatirányítás, a kutatás, a szakmai érdekképviselés, a tógazdasági haltermelés, a természetessvízi halászat, a halfeldolgozás, a Balaton halgazdálkodása, a holtágak halászati hasznosítása, az újságírás, a könyvírás, a balatoni busaállomány szelekciós halászata, megannyi terület – mégis mindegyikben otthonosan mozgott, de munkássága leginkább a halászatbiológiában és a balatoni halászati részvénytársaság irányításában teljesedett ki.

Gönczy János magas szintre jutott a kormányzati hierarchiában, de egyetlen politikai pártnak sem köteleződött el. A szakmai közéletben mindenki csodálta. Egész életét a magyar halászatnak szentelte, és nyugdíjas korában is a természetessvízi halászat, mint hivatás – és mint eltűnő érték – védelme érdekében adott hangot aggodalmának.

Gönczy Jánost a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. saját halottjává nyilvánította.

Isten nyugosztalja, búcsúzik Tőle a halász szakma!

UDVARI ZSOLT

